

Много близки до анализираната дефиниция, но неприбавящи нови критерии, са следващите четири дефиниции. Според Glaister, Tatoglu (1996, с. 4) "един вид стратегически съюз, съвместното предприятие... се различава от други форми на междуфирмено сътрудничество в това, че включва създаването на отделна организация или юридическа бизнес единица, която е формално независима от учредителите". С незначителни различия в думите Navarro Elola (1993, с. 4158) също така потвърждава, че "в едно съвместно предприятие две или повече предприятия учредители участват в капитала и в управлението на бизнес предприятието, за да благоприятстват посредством поделена инвестиция съответните си цели и намерения, [а] ...най-важната характеристика на този вид споразумения се корени в това, че съвместното предприятие се оформя със собствена юридическа личност и осъществява бизнес от свое име с цел да облагодетелства по някакъв начин предприятията учредители". В контекста на казаното се вписва и дефиницията на Borys, Jemison (1989, с. 235, 245), съгласно които "съвместните предприятия са резултат от създаването на нова организация, която е формално независима от учредителите; контролът и отговорността за съвместното предприятие варират значително между специфичните случаи... Съдружниците в съвместните предприятия запазват организационна независимост, като по този начин поддържат обособеност в хибрида...". Звучаща малко по-привлекателно поради изброяването на общи критерии, типични за всяко взаимно начинание, е дефиницията на Lynch (1989, с. 7), съгласно която "едно съвместно предприятие е кооперативна бизнес дейност, формирана от две или повече отделни организации за стратегически цели, която създава независима бизнес единица и разпределя собственост, оперативни отговорности и финансови рискове и възнаграждения за всеки член, докато запазва тяхната отделна идентичност/автономия".

От друга страна, в следващите три дефиниции, в които обаче са пропуснати част от първоначално установените пет специфични критерия за квалифицирането на едно предприятие като международно съвместно предприятие, стремежът на авторите е да акцентират върху един нов, шести критерий. Той, както ще се види, е свързан предимно с един от признаците за разграничаване на сливанията от съвместните предприятия, т.е. докато в сливанията участващите фирми комбинират всички свои ресурси, в съвместните предприятия фирмите учредители комбинират само част от своите ресурси. Така Bresser (1988, с. 378) заключава, че "съвместните предприятия могат да бъдат разгледани като частични сливания, които запазват автономията на включените организации". По същата логика според Kogut (1988, с. 319) "...едно съвместно предприятие възниква, когато две или повече фирми обединяват част от своите ресурси в обща юридиче-